

Jeannine Leduc, de moeder van de euthanasiewet, is overleden

Jeannine Leduc met de liberale kopstukken Guy Verhofstadt, Patrick Dewael en Marino Keulen. © Belga

Yves Lambrix

Eresenator Jeannine Leduc uit Wellen is op 84-jarige leeftijd overleden. ‘We verliezen een grote dame’, reageert Patrick Dewael op het overlijden van de liberale moeder van de euthanasiewet. Leduc koos voor euthanasie.

Wellen/Brussel - ‘Ach, een naam is slechts franje. Voor mij tellen de ideeën’, zei Jeannine Leduc begin 2007, toen Open VLD de kieslijsten voor de federale stembusgang van 10 juni dat jaar in de laatste plooi legde. De Wellense kreeg de voorlaatste plaats op de Senaatslijst, raakte niet verkozen en verdween zo na veertien jaar uit de Senaat.

‘Van bij de start van mijn politieke loopbaan in 1981 heeft ze me altijd krachtig gesteund. Ik ben haar daar eeuwig dankbaar voor’

Patrick Dewael

Liberaal boegbeeld

Jeannine A.J. Leduc werd op maandag 5 juni 1939 geboren in Gutschoven-Heers, als dochter van een kleine veehandelaar. Door de plotse dood van haar vader in 1959 zette ze haar studies stop om haar moeder niet alleen achter te laten. Toch werd ze lerares en later schooldirectrice. Leduc begon haar politieke carrière in 1970, als lid van het nationaal bureau van PVV-Vrouwen. Van 1982 tot 1992 was ze voorzitter van deze organisatie, hierna werd ze ondervoorzitter van VLD-Vrouwen.

‘Ze heeft me altijd goed begeleid. Ik heb zoveel aan haar te danken. Jeannine was zonder twijfel de moeder van Open VLD in Wellen’

Marc Weeghmans

Gemeenteraadslid

Tegelijk was Leduc lokaal actief, in haar woonplaats Wellen. Van 1986 tot 2015 zetelde ze er in de gemeenteraad. Ze was er drie jaar OCMW-voorzitter, zeven jaar schepen, en van 1996 tot 1998 zelfs burgemeester.

Euthanasiewet

Jeannine Leduc zetelde van 1993 tot 2007 in de Senaat en was in de Hoge Vergadering ook een tijdelijk fractieleidster van de Vlaamse liberalen. In een mum van tijd ontpopte

ze zich daar tot de moeder van de euthanasiewet. Onder haar impuls werd die wet op 16 mei 2002 door een paarsgroene meerderheid in de Kamer goedgekeurd. Met de bekrachtiging ervan door koning Albert II werd België op 28 mei van dat jaar het tweede land ter wereld (*na Nederland, red.*) waar euthanasie onder voorwaarden werd gelegaliseerd. ‘Niemand verdient het om een afschuwelijke dood te sterven als de pijn zo hells is en herstel uitgesloten’, zei Leduc hierover.

‘Als alle mensen die me kennen, alle diepblauwe liberalen, en allen die me erkentelijk zijn om mijn euthanasiewet op me stemmen, zit ik opnieuw in de Senaat’, zei Jeannine Leduc op 23 mei 2007 in de media. Ze klonk vastberaden en strijdvaardig om bij de stembusgang van 10 juni dat jaar nog één keer een pluche zetel in Brussel te veroveren. ‘Omdat ik nog zo graag vier dingen wil realiseren: een euthanasiewet voor kinderen en jongeren, dat een wilsbeschikking niet vervalt na vijf jaar, dat artsen die tegen euthanasie zijn de plicht hebben om de patiënt die dat wil door te verwijzen naar een speciaal opgeleide arts en dat hulp bij zelfdoding wettelijk beter moet worden vastgelegd’, motiveerde ze.

Of haar leeftijd van 68 geen belet was, reageerde ze toen ludiek: ‘Er is een tendens in de reclame om mooie jonge vrouwen en knappe jonge mannen met strakke kontjes op de voorgrond te brengen. Maar het parlement moet een afspiegeling van de maatschappij zijn’, zei ze.

‘Een grote dame’

Wat Leduc voor de Vlaamse liberalen heeft betekend, werd op 11 september 2019 duidelijk toen het partijbestuur haar in Brussel uitwuide. De Wellense raakte bij de laatste bestuursverkiezingen als niet-mandataris verkozen, maar had toenmalig Open VLD-voorzitter Alexander De Croo laten weten dat het om persoonlijke redenen niet meer mogelijk was elke maandag trouw op post te zijn. Met een staande ovatie, een ruiker bloemen en een geschenk, een inlijsting van een aantal opvallende campagnes uit het verleden, nam het partijbestuur afscheid van haar.

‘Jeannine is zonder meer een grote dame’, reageert Limburgs boegbeeld Patrick Dewael vrijdagavond op haar overlijden. ‘Van bij de start van mijn politieke loopbaan in 1981 heeft ze me altijd krachtig gesteund. Ik ben haar daar eeuwig dankbaar voor.’

Dewael zegt dat Leduc zich als geen ander met haar politieke thema’s heeft geïdentificeerd. ‘Onderwijs, vrouwenrechten, gendergelijkheid en euthanasie, ze heeft daar enorm hard voor gevochten’, zegt Dewael. ‘Als politica was Jeannine altijd zeer kordaat. Ze sprak ook met zeer krachtige stem. Haar overlijden is een groot verlies.’

Van wandelen naar boeken

De laatste jaren was Jeannine Leduc uit de politieke schijnwerpers getreden. Ook haar favoriete wandeltochten moest ze staken nadat bij haar longfibrose werd vastgesteld, een aandoening van de longblaasjes die leidt tot kortademigheid en vermoeidheid.

Wandelingen werden noodgedwongen ingeruild voor romans.

De vrouw die haar hele leven single is gebleven, leefde op haar eentje. 'En ik voel me daar gelukkig bij. Mijn uitgesproken kritische kijk heeft me regelmatig parten gespeeld, ook als het op mogelijke partners aankwam. Het plaatje klopte nooit volledig', gaf ze enkele jaren geleden nog openhartig toe.

Wellen reageert bijzonder aangeslagen op het overlijden van zijn voormalige burgermoeder. 'Ze heeft me altijd goed begeleid. Ik heb zoveel aan haar te danken. Jeannine was zonder twijfel de moeder van Open VLD in Wellen', reageert gemeenteraadslid en compagnon de route Marc Weeghmans (Open VLD).